Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0156/2017 }
B8-0160/2017 }
B8-0163/2017 }
B8-0168/2017 } RC1

15.2.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
PPE (B8-0156/2017)
ECR (B8-0160/2017)
ALDE (B8-0163/2017)
S&D (B8-0168/2017)

w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka i demokracji w Nikaragui – sprawa Franciski Ramirez
(2017/2563(RSP))

Cristian Dan Preda, Luis de Grandes Pascual, David McAllister, Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tomáš Zdechovský, Ildikó Gáll-Pelcz, Pavel Svoboda, Thomas Mann, Jarosław Wałęsa, Therese Comodini Cachia, Brian Hayes, Sven Schulze, Jaromír Štětina, Patricija Šulin, Marijana Petir, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Tunne Kelam, Lefteris Christoforou, Claude Rolin, Milan Zver, Romana Tomc, Michaela Šojdrová, Eva Maydell, Deirdre Clune, László Tőkés, Ivana Maletić, Željana Zovko, Csaba Sógor, Adam Szejnfeld, Luděk Niedermayer, Roberta Metsola, Dubravka Šuica, Giovanni La Via, Elisabetta Gardini, Mairead McGuinness, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Krzysztof Hetman, Laima Liucija Andrikienė, Bogdan Brunon Wenta, Ivan Štefanec, Seán Kelly, Gabriel Mato, Anna Záborská, Andrey Kovatchev, Inese Vaidere, Jiří Pospíšil
w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Soraya Post, Javi López
w imieniu grupy S&D
Charles Tannock, Karol Karski, Valdemar Tomaševski, Monica Macovei, Jana Žitňanská, Raffaele Fitto, Angel Dzhambazki, Notis Marias, Ryszard Czarnecki, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Zdzisław Krasnodębski, Ruža Tomašić, Branislav Škripek
w imieniu grupy ECR
Renate Weber, Izaskun Bilbao Barandica, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Beatriz Becerra Basterrechea, Marietje Schaake, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström, Gesine Meissner
w imieniu grupy ALDE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka i demokracji w Nikaragui – sprawa Franciski Ramirez
(2017/2563(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nikaragui, w szczególności rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka, swobód obywatelskich i demokracji w Nikaragui[1] oraz rezolucję z dnia 26 listopada 2009 r.[2],

– uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 16 sierpnia 2016 r. w sprawie niedawnego wyroku sądowego o odwołaniu posłów do parlamentu, a także oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z dnia 19 listopada 2016 r. w sprawie ostatecznych wyników wyborów w Nikaragui,

– uwzględniając sprawozdanie unijnej misji obserwacji wyborów w Nikaragui z obserwacji wyborów parlamentarnych i prezydenckich przeprowadzonych w dniu 6 listopada 2011 r.,

– uwzględniając oświadczenie Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) z dnia 16 października 2016 r. w sprawie procesu wyborczego w Nikaragui,

– uwzględniając sprawozdanie Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich oraz Nikaragui z dnia 20 stycznia 2017 r.,

– uwzględniając zawarty w 2012 r. układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej, który wszedł w życie w sierpniu 2013 r. i zawiera klauzule dotyczące praw człowieka,

– uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z czerwca 2004 r.,

– uwzględniając wytyczne UE z 2004 r. w sprawie polityki gruntowej, zawierające wskazówki dotyczące kształtowania i planowania polityki gruntowej w krajach rozwijających się;

– uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie obrońców praw człowieka z grudnia 1998 r.,

– uwzględniając Deklarację praw ludów tubylczych ONZ,

– uwzględniając ratyfikowaną przez Nikaraguę konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z 1989 r. dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej (konwencja nr 169),

– uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,

[1] Dz.U. C 45E z 23.2.2010, s. 89.
[2] Dz.U. C 285E z 21.10.2010, s. 74.

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że rozwój i umacnianie demokracji i praworządności oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności musi być nieodłącznym elementem polityki zewnętrznej UE, w tym układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej z 2012 r.;

B. mając na uwadze, że w ostatnich latach w Nikaragui pogorszył się stan demokracji i praworządności;

C. mając na uwadze, że w 2013 r. przyjęto w Nikaragui ustawę nr 840, w której chińskiemu prywatnemu przedsiębiorstwu HK Nicaragua Canal Development Investment Company Ltd (HKND) przyznano na okres 100 lat koncesję na budowę i obsługę przecinającego Nikaraguę kanału łączącego dwa oceany;

D. mając na uwadze, że w ustawie tej przyznano HKND prawo do wywłaszczania gruntów oraz zwolniono to przedsiębiorstwo z miejscowych podatków i z obowiązku przestrzegania regulacji handlowych; mając na uwadze, że HKND zagwarantowano również nienakładanie sankcji karnych za naruszenie postanowień umowy;

E. mając na uwadze, że w okresie od 27 listopada do 1 grudnia 2016 r. w stolicy Nikaragui gromadzili się demonstranci z całego kraju, żądając zarzucenia idei budowy kanału, gdyż to gigantyczne przedsięwzięcie może spowodować wysiedlenie tysięcy drobnych rolników i ludności tubylczej na obszarach wokół planowanego kanału, a także potępiając brak przejrzystości w wyborach prezydenckich przeprowadzonych w dniu 6 listopada 2016 r.; mając na uwadze, że według doniesień obrońców praw człowieka policja użyła wobec protestujących gazu łzawiącego, pocisków gumowych i ostrej amunicji;

F. mając na uwadze, że nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko ani uprzedniej konsultacji z ludami tubylczymi, co stanowi naruszenie konwencji MOP nr 169; mając na uwadze, że planowany przebieg kanału przecina ziemie ludów tubylczych i spowoduje wysiedlenie od 30 000 do 120 000 osób należących do tych ludów;

G. mając na uwadze, że organizacje naukowe podniosły alarm, gdyż kanał przetnie jezioro Nikaragua, co stanowi zagrożenie dla tego największego źródła słodkiej wody w Ameryce Środkowej; mając na uwadze, że organizacje naukowe zwróciły się do rządu Nikaragui o zawieszenie projektu do czasu ukończenia niezależnych badań i przeprowadzenia na ich podstawie debaty publicznej;

H. mając na uwadze, że Francisca Ramirez, koordynator Narodowej Rady Obrony Ziemi, Jeziora i Suwerenności, przedstawiła w grudniu 2016 r. formalną skargę dotyczącą represji i ataków, jakich dopuszczono się w miejscowości Nueva Guinea; mając na uwadze, że Franciskę Ramirez zastraszano i arbitralnie przetrzymywano, a członków jej rodziny brutalnie atakowano w odwecie za prowadzoną przez nią działalność;

I. mając na uwadze, że dziennikarze w Nikaragui są prześladowani, zastraszani i przetrzymywani, dostają także groźby śmierci;

J. mając na uwadze, że w sierpniu 2016 r. ze względu na przeszkody narzucone przez rząd Nikaragui odwołano wizytę Michela Forsta, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji obrońców praw człowieka, w tym kraju;

K. mając na uwadze, że rygorystyczne wykluczanie kandydatów opozycji jednoznacznie świadczy o braku warunków do przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów oraz o poważnym naruszaniu wolności zrzeszania się i rywalizacji politycznej oraz pluralizmu;

L. mając na uwadze, że Specjalny Sprawozdawca ONZ ds. Niezawisłości Sędziów i Prawników w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka z 2014 r. zwrócił uwagę na procedury mianowania sędziów Sądu Najwyższego, w ogromnym stopniu upolitycznione; mając na uwadze, że w 2013 r. wprowadzono zmiany w konstytucji służące ponownemu wyborowi prezydenta, obchodząc przepisy i nie zachowując przejrzystości; mając na uwadze, że art. 147 konstytucji Nikaragui zakazuje krewnym i powinowatym prezydenta kandydowania na urząd prezydenta lub wiceprezydenta;

M. mając na uwadze, że jednym z największych wyzwań jest nadal korupcja w sektorze publicznym, w tym wśród członków rodziny prezydenta; mając na uwadze powszechne przekupywanie urzędników publicznych, bezprawne zajmowanie majątku i arbitralne szacowanie wartości mienia przez organy celne i podatkowe;

1. wyraża zaniepokojenie z powodu stale pogarszającej się sytuacji praw człowieka w Nikaragui i ubolewa z powodu ataków i prześladowań wymierzonych w organizacje obrońców praw człowieka i ich członków oraz w niezależnych dziennikarzy, a dokonywanych przez osoby, siły polityczne i organy powiązane z władzami państwa;

2. wzywa rząd, by powstrzymał się od prześladowania i represjonowania Franciski Ramirez i innych obrońców praw człowieka za prowadzoną przez nich uprawnioną działalność; zwraca się do władz Nikaragui, by położyły kres bezkarności sprawców przestępstw skierowanych przeciwko obrońcom praw człowieka; popiera prawo ekologów i obrońców praw człowieka do wyrażania protestu bez obawy, że narażą się na działania odwetowe; zwraca się do Nikaragui, by przed podjęciem dalszych działań faktycznie zainicjowano niezależną ocenę oddziaływania na środowisko i ujawniono wszystkie elementy tego procesu;

3. apeluje do rządu Nikaragui o wywiązanie się z międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka, zwłaszcza tych, które wynikają z Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ podpisanej w 2008 r. oraz z konwencji MOP nr 169;

4. zwraca się do rządu Nikaragui o ochronę ziemi ludności tubylczej przed wpływem gigantycznych projektów naruszających możliwość przeżycia na jej terytoriach, wciągających ją w konflikty i narażających je na przemoc;

5. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu odwołania posłów opozycji ze Zgromadzenia Narodowego Nikaragui oraz z powodu wyroku, który zmienił strukturę kierownictwa partii opozycyjnej;

6. apeluje do Nikaragui o pełne poszanowanie wartości demokratycznych, w tym podziału władzy, oraz o przywrócenie odpowiedniego miejsca wszystkim partiom opozycyjnym przez umożliwienie wyrażania krytyki w systemie politycznym i w całym społeczeństwie;

przypomina, że nieograniczony udział opozycji, depolaryzacja wymiaru sprawiedliwości, położenie kresu bezkarności i niezależne społeczeństwo obywatelskie to podstawowe czynniki sukcesu każdej demokracji;

7. przypomina o nielegalnych działaniach podjętych z naruszeniem zasad regulujących system sądowy, które doprowadziły do zmiany konstytucji w celu zniesienia limitu liczby kadencji prezydenckich, co umożliwia Danielowi Ortedze pozostanie przy władzy przez całe lata;

8. zwraca uwagę, że instytucje UE i OPA ostro skrytykowały nieprawidłowości, do jakich doszło w czasie wyborów w 2011 r. i 2016 r.; zauważa, że obecnie prowadzony jest dialog z OPA, a do dnia 28 lutego 2017 r. powinien zostać podpisany protokół ustaleń, który może przynieść poprawę sytuacji;

9. ponownie podkreśla, że wolność prasy i mediów to kluczowy element demokracji i otwartego społeczeństwa; zwraca się do władz Nikaragui o przywrócenie pluralizmu mediów;

10. zauważa, że w świetle układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej należy przypomnieć Nikaragui o konieczności przestrzegania zasad praworządności i demokracji oraz praw człowieka, których broni i które wspiera UE; apeluje do UE o monitorowanie sytuacji, a w razie potrzeby o przeanalizowanie potencjalnie niezbędnych działań;

11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, a także rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui.